

LEGE
pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2000 privind protejarea
patrimoniului cultural național mobil

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.I. - Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 27 octombrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 1.** – (1) Prezenta lege instituie regimul juridic al bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil, ca parte a patrimoniului cultural național, și reglementează activitățile specifice de protejare a acestora.

(2) Patrimoniul cultural național reprezintă ansamblul resurselor moștenite, identificate ca atare, indiferent de regimul de proprietate asupra acestora, și care reprezintă o mărturie și o expresie a valorilor, credințelor, cunoștințelor și tradițiilor aflate în continuă evoluție; patrimoniul cultural național cuprinde toate elementele rezultate din interacțiunea dintre factorii umani și naturali, de-a lungul timpului.“

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 2.** – (1) Statul garantează proprietatea și asigură, potrivit legii, protejarea bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural național mobil.

(2) Exercițarea dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, precum și a dreptului de administrare asupra unui bun din patrimoniul cultural național mobil este supusă reglementărilor prezentei legi.

(3) Statul asigură, potrivit legii, baza materială și resursele financiare necesare pentru protejarea patrimoniului cultural național mobil.

(4) În sensul prezentei legi, prin protejarea patrimoniului cultural național mobil se înțelege ansamblul de măsuri având caracter științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic, menite să asigure identificarea, cercetarea, inventarierea, clasarea, conservarea, asigurarea securității, întreținerea, prepararea, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național mobil, în vederea asigurării accesului democratic la cultură și a transmiterii acestui patrimoniu generațiilor viitoare.

(5) Protejarea patrimoniului cultural național mobil este realizată prin intermediul autorităților administrației publice, al unor instituții specializate, cum sunt muzeele, colecțiile publice, casele memoriale, arhivele și bibliotecile, al cultelor religioase și al instituțiilor eclesiastice, precum și al organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu.“

3. Articolul 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Patrimoniul cultural național mobil este alcătuit din bunuri cu valoare istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, reprezentând mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relațiilor omului cu acesta, ale potențialului creator uman și ale contribuției românești precum și a minorităților naționale la civilizația universală.

(2) Bunurile care alcătuiesc patrimoniul cultural național mobil sunt:

1. Bunuri arheologice și istoric-documentare, precum:

a) descoperirile arheologice terestre și subacvatice, unelte, ceramică, inscripții, monede, sigilii, bijuterii, piese de vestimentație și harnașament, arme, însemne funerare, de o valoare deosebită sau excepțională, cu excepția fragmentelor de obiecte, a eșantioanelor de materiale de construcție, materiale din situri care constituie probe arheologice pentru analize de specialitate;

b) elemente provenite din dezmembrarea monumentelor istorice;

c) mărturii materiale și documentare privind istoria politică, economică, socială, militară, religioasă, științifică, artistică, sportivă sau din alte domenii;

d) manuscrise, incunabule, cărți rare și cărți vechi, cărți cu valoare bibliofilă;

e) documente și tipărituri de interes social: documente de arhivă, hărți și alte materiale cartografice;

f) obiecte cu valoare memorialistică;

g) obiecte și documente cu valoare numismatică, filatelică, heraldică: monede, ponduri, decorații, insigne, sigilii, brevete, mărci poștale, drapele și stindarde;

h) piese epigrafice;

i) fotografii, clișee fotografice, filme, înregistrări audio și video;

j) instrumente muzicale;

k) uniforme militare și accesorii ale acestora;

l) obiecte cu valoare tehnică.

2. Bunuri cu semnificație artistică, precum:

a) opere de artă plastică: pictură, sculptură, grafică, desen, gravură, fotografie și altele;

b) opere de artă decorativă și aplicată din sticlă, ceramică, metal, lemn, textile și alte materiale, podoabe;

c) obiecte de cult: icoane, broderii, orfevrărie, mobilier și altele;

d) proiecte și prototipuri de design;

e) materiale primare ale filmelor artistice, documentare și de animație;

f) monumente de for public, componente artistice expuse în aer liber.

3. Bunuri cu semnificație etnografică, precum:

a) unelte, obiecte de uz casnic și gospodăresc;

b) piese de mobilier;

c) ceramică;

d) textile, piese de port, pielărie;

e) alte obiecte din metal, lemn, os, piatră, sticlă;

f) obiecte de cult;

g) podoabe;

h) ansambluri de obiecte etnografice;

i) monumente din muzeele etnografice în aer liber.

4. Bunuri de importanță științifică, precum:

a) specimene rare și colecții de zoologie, botanică, mineralogie și anatomie;

b) trofee de vânat.

5. Bunuri de importanță tehnică, precum:

- a) creații tehnice unicate;
- b) rarități, indiferent de marcă;
- c) prototipurile aparatelor, dispozitivelor și mașinilor din creația curentă;
- d) creații tehnice cu valoare memorială;
- e) realizări ale tehnicii populare;
- f) matrițele de compact-discuri, de CD-ROM, de DVD și altele asemenea.“

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 4.** – Bunurile aparținând patrimoniului cultural național mobil fac parte, în funcție de importanța sau de semnificația lor istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, de vechimea, unicitatea sau raritatea lor, din:

a) tezaurul patrimoniului cultural național mobil, denumit, în continuare, tezaur, alcătuit din bunuri culturale de valoare excepțională pentru umanitate;

b) fondul patrimoniului cultural național mobil, denumit, în continuare, fond, alcătuit din bunuri culturale cu valoare deosebită pentru România.“

5. Alineatele (1) și (3) ale articolului 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Ministerul Culturii și Cultelor și Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor coordonează activitățile specifice din domeniul patrimoniului cultural național mobil.

.....
(3) Ministerul Culturii și Cultelor reprezintă statul român în relațiile interne și internaționale care au ca obiect patrimoniul cultural național mobil.“

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 8.** – Autoritățile publice, proprietarii, titularii altor drepturi reale, precum și titularii dreptului de administrare asupra bunurilor ce fac parte din patrimoniul cultural național mobil au obligația de a le proteja împotriva oricăror acte comise sau omise care pot duce la degradarea, distrugerea, pierderea, sustragerea sau exportul ilegal al acestora.“

7. Titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul II: Cercetarea, inventarierea și clasarea“

8. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 9.** – Activitatea de cercetare, desfășurată de cercetătorii științifici în instituții publice specializate, deținătoare de bunuri care fac parte din patrimoniul cultural național mobil, are ca obiect cercetarea și valorificarea științifică a patrimoniului cultural național mobil, în principal, a celui deținut de instituția respectivă.

9. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins

„**Art. 10.** – În sensul prezentei legi, prin clasare se înțelege procedura de stabilire a bunurilor culturale mobile care fac parte din categoriile juridice ale patrimoniului cultural național mobil, fond și tezaur.“

10. La articolul 11 punctul 1, literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) pentru bunurile culturale mobile aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ – teritoriale și administrate de instituții publice, regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau alte societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar;

.....
e) pentru bunurile culturale mobile descoperite întâmplător ori în cadrul unor cercetări arheologice, paleontologice sau geologice;“

11. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Instituțiile publice deținătoare de bunuri culturale mobile aparținând patrimoniului cultural național mobil au obligația de a inventaria aceste bunuri, atât analitic, prin fișa standard, conform normelor emise de Ministerul Culturii și Cultelor, cât și sinoptic, prin banca de date, conținând și arhiva imagistică.

(2) Autoritățile publice în subordinea cărora funcționează instituțiile deținătoare de bunuri aparținând patrimoniului cultural național mobil au obligația de a asigura resursele financiare necesare în vederea inventarierii informatizate a bunurilor.

(3) Bunurile culturale aflate în colecțiile administrate de instituțiile specializate, de culte și de instituțiile ecleziastice sunt inventariate potrivit prevederilor prezentei legi.“

12. Alineatele (1) și (2) ale articolului 14 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Ministerul Culturii și Cultelor comunică, în scris, proprietarului, titularului altor drepturi reale sau, după caz, titularului dreptului de administrare ordinul de clasare, în termen de 10 zile de la aprobare.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor eliberează, pentru fiecare bun clasat, un certificat de clasare și fișa standard a obiectului.“

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) Clasarea are ca efect înscrierea bunurilor culturale mobile în Inventarul patrimoniului cultural național mobil, în una din cele două categorii, tezaur și fond.

(2) Inventarul patrimoniului cultural național mobil, întocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidența informatizată și administrarea documentelor care au stat la baza întocmirii acestuia se efectuează de Institutul de Memorie Culturală.

(3) Datele privind patrimoniul cultural național mobil, cu excepția listei cuprinzând bunurile culturale mobile și imaginea acestora, nu au destinație publică, fără acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural național mobil pot fi furnizate, la cerere, de Institutul de Memorie Culturală, instituțiilor specializate, cercetătorilor și altor experți și specialiști acreditați, în vederea desfășurării unor activități specifice de identificare și cercetare. Valorificarea datelor dobândite astfel poate fi făcută numai cu consimțământul deținătorului. Comunicarea publică a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informațiile cuprinse în Inventar pot fi furnizate organelor de poliție, organelor de urmărire penală și instanțelor judecătorești, numai pentru soluționarea

unor cauze în directă legătură cu respectivele bunuri culturale mobile clasate și numai cu respectarea prevederilor legale în materie.“

14. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 17** – În timpul desfășurării procedurii de clasare din oficiu a unui bun cultural mobil, acesta se află sub regimul de protecție prevăzut, potrivit dispozițiilor prezentei legi, pentru bunurile clasate în tezaur.“

15. Alineatul (3) al articolului 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(3)** Ordinul de declasare este luat în evidența Inventarului patrimoniului cultural național mobil, procedându-se la radierea bunului respectiv din Inventar.“

16. După articolul 19, se introduce un nou articol, art. 19¹, care va avea următorul cuprins:

„**Art. 19¹**. – Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie juridică a patrimoniului cultural național mobil în alta se poate face numai cu respectarea aceluiași proceduri prevăzute pentru clasare.“

17. Alineatul (1) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(1)** Ordinul de clasare, declasare sau de trecere dintr-o categorie în alta a patrimoniului cultural național a unui bun cultural mobil poate fi contestat de proprietarul sau de titularul dreptului de administrare la Ministerul Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la comunicare.“

18. După articolul 21 se introduce un nou articol, art.21¹, care va avea următorul cuprins:

„**Art. 21¹**. – **(1)** Bunurile culturale mobile proprietate publică, aflate în patrimoniul unor companii naționale, societăți naționale sau alte societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se privatizează, vor fi supuse procedurii de clasare înainte de declanșarea procesului de privatizare.

(2) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau, după caz, autoritatea publică centrală sau locală care privatizează o persoană juridică din cele prevăzute la alin. (1) are obligația de a anunța, cu 30 de zile înainte, declanșarea procedurii de privatizare, în scris, serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor în a cărei rază teritorială își are sediul societatea.

(3) În termen de 10 zile de la data înregistrării comunicării prevăzute la alin. (2), serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor va verifica la persoana juridică în curs de privatizare bunurile culturale mobile susceptibile de a fi clasate și, dacă va fi cazul, va declanșa procedura de clasare.

(4) Bunurile culturale mobile clasate ca urmare a situației prevăzute în prezentul articol vor fi date în administrarea unei instituții publice specializate, desemnată de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor. “

19. Alineatul (4) al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(4)** Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. e) proprietarii, persoane fizice și juridice de drept privat, care pot permite, în condiții contractuale, cu respectarea normelor de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate, utilizarea bunurilor culturale mobile clasate în fond, la organizarea de spectacole, parade ale modei și ca recuzită teatrală și cinematografică.“

20. Alineatul (1) al articolului 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) Pentru efectuarea de studii și lucrări de specialitate instituțiile publice au obligația să permită accesul experților și specialiștilor acreditați, precum și al cercetătorilor, la bunurile culturale mobile deținute în administrare, în condiții convenite de comun acord.“

21. Alineatele (1) – (4) ale articolului 27 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ (1) Lucrările de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se efectuează numai de către experți și specialiști acreditați, pe baza unui contract încheiat potrivit dispozițiilor dreptului comun.

(2) Acreditarea experților și specialiștilor care efectuează lucrări de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se face de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor și restauratorilor.

(3) Pe baza acreditării obținute, Ministerul Culturii și Cultelor eliberează experților și specialiștilor certificate de liberă practică, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor și restauratorilor.

(4) Laboratoarele și atelierelor, care efectuează lucrări de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate, funcționează pe baza unei autorizații eliberate de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, potrivit normelor privind autorizarea laboratoarelor și atelierelor de conservare și restaurare.“

22. Articolul 34 se abrogă.

23. Alineatele (1) și (2) ale articolului 35 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ (1) Vânzarea publică a bunurilor culturale mobile, aflate în proprietate privată, sau intermedierea vânzării se efectuează numai prin operatori economici autorizați, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Autorizarea prevăzută la alin. (1) se face de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, cu respectarea normelor privind comerțul cu bunuri culturale mobile.“

24. Alineatul (1) al articolului 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Bunurile culturale mobile clasate în fond, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale cu valoare și semnificație comparabile, și care nu sunt întâlnite în România sau constituie rarități pentru patrimoniul muzeal din România.“

25. Alineatul (1) al articolului 40¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (1), bunurile culturale mobile clasate în fond, aflate în domeniul privat al statului, respectiv, al județelor, municipiilor, orașelor sau comunelor, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale de aceeași importanță și semnificație culturală și numai în cazuri cu totul excepționale, în care prevalează interesul istoric, științific sau cultural.“

26. După articolul 44, se introduce un nou articol, art. 44¹, care va avea următorul cuprins:

„**Art. 44¹**. – (1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea publică, care sunt scoase din funcțiune, pot fi valorificate de persoanele juridice de drept public deținătoare numai prin transmiterea, cu titlu gratuit, Ministerului Culturii și Cultelor, pentru a fi repartizate instituțiilor publice specializate.

(2) Dezmembrarea bunurilor prevăzute la alin. (1), în vederea scoaterii lor din funcțiune, este interzisă.“

27. Alineatul (1) al articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Bunurile arheologice, epigrafice, numismatice, paleontologice sau geolitice, descoperite în cadrul unor cercetări sistematice cu scop arheologic sau geologic, sau în cadrul unor cercetări arheologice de salvare sau având caracter preventiv, precum și cele descoperite întâmplător prin lucrări de orice natură, efectuate în locuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, conform art. 136 alin. (3) din Constituția României, republicată, intră în proprietate publică, potrivit dispozițiilor legale.“

28. Alineatul (1) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cercetările arheologice sistematice, precum și cele preventive sau de salvare, efectuate de persoane juridice, sunt autorizate, coordonate și controlate de Comisia Națională de Arheologie și de Ministerul Culturii și Cultelor, potrivit legislației în domeniul protejării patrimoniului arheologic.“

29. Alineatul (6) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Emiterea certificatului privind eliberarea de sarcină arheologică a unui teren, precum și finanțarea cercetărilor arheologice preventive necesare, indiferent de regimul proprietății acestuia, este obligatorie înaintea începerii oricăror lucrări care pot afecta situl și se realizează potrivit prevederilor legislației privitoare la protejarea patrimoniului arheologic.“

30. Alineatele (2) și (4) ale articolului 48 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Primarul este obligat să înștiințeze serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 72 de ore, cu privire la bunurile descoperite, luând, totodată, măsuri de pază și de conservare a acestora.

.....

(4) Autorii descoperirilor întâmplătoare, care au predat, în condițiile prevăzute la alin. (1), bunurile descoperite, au dreptul la o recompensă bănească de 30% din valoarea bunului, calculată în momentul acordării recompensei, iar, în cazul unor descoperiri arheologice de valoare excepțională se poate acorda și o bonificație suplimentară de până la 15% din valoarea bunului.“

31. Titlul capitolului VII se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul VII: Finanțarea activităților specifice de protejare a patrimoniului cultural național mobil“

32. Alineatul (1) al articolului 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Finanțarea activităților de descoperire, colectare, cercetare, expertizare, clasare, inventariere, depozitare, conservare, preparare, restaurare, protejare și de punere în valoare a bunurilor culturale mobile clasate, indiferent de proprietar, de titularii altor drepturi reale și de titularii dreptului de administrare, se poate face de

Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Educației și Cercetării, autoritățile administrației publice centrale și locale, Academia Română, alte instituții publice, după caz, din venituri proprii și din alocații bugetare.

33. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 51.** – Descoperirea, colectarea, cercetarea, expertizarea, clasarea, inventarierea, depozitarea, conservarea, prepararea, restaurarea, protejarea, achiziționarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național mobil se realizează prin organisme și instituții specializate, care au competențe generale și speciale în domeniu, precum și prin persoane fizice sau juridice, în condițiile prezentei legi.“

34. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 52.** – (1) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor este organismul științific consultativ și de avizare în domeniu al Ministerului Culturii și Cultelor și este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor, dintre specialiștii cu autoritate recunoscută în domeniu.

(2) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor este alcătuită din 21 de specialiști, numiți prin ordin al ministrului culturii și cultelor, pe o perioadă de 4 ani, propuși de:

a) președintele comisiei – 8 membri;

b) instituțiile publice specializate și colecționarii de bunuri culturale mobile – 10 membri;

c) cultele și Academia Română – 2 membri.

(3) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor își desfășoară activitatea pe baza unui Regulament de organizare și funcționare elaborat de membrii comisiei și aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(4) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor se constituie din subcomisii pentru domeniile prevăzute la art. 3. Secretarul Comisiei și secretarii subcomisiilor sunt numiți din cadrul direcției de specialitate a Ministerului Culturii și Cultelor. Subcomisiile funcționează conform regulamentului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, prevăzut la alin. (3). Președinții subcomisiilor sunt vicepreședinți ai Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(5) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor poate alege ca membri de onoare ai săi specialiști din țară sau din străinătate, personalități științifice de recunoaștere internațională din domeniul protejării patrimoniului cultural mobil și al muzeografiei, care sunt propuși de președinte și sunt validați cu votul majorității simple a Comisiei.

(6) Cheltuielile de finanțare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor se efectuează din bugetul Ministerului Culturii și Cultelor. Indemnizația lunară a fiecărui membru al comisiei reprezintă 30% din salariul secretarului de stat.“

35. După articolul 52 se introduce un articol nou, art.52¹, care va avea următorul cuprins:

„**Art. 52¹.** – (1) Se înființează comisiile regionale ale muzeelor și colecțiilor, ca organisme științifice decentralizate ale Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2) Atribuțiile, numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor regionale ale muzeelor și colecțiilor sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(3) Comisiile regionale ale muzeelor și colecțiilor au câte 7 membri, iar președinții acestora sunt membri ai Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(4) Componența comisiilor regionale ale muzeelor și colecțiilor se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor.“

36. La articolul 58 literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) administrează bazele de date privind evidența informatizată și circulația bunurilor culturale mobile, precum și Repertoriul Arheologic Național;

.....
d) cercetează și valorifică documentar, inclusiv prin publicare, informațiile cuprinse în baza de date privind bunurile culturale mobile și în Repertoriul Arheologic Național și acordă asistență de specialitate, pe bază de contract, privind valorificarea documentar – științifică a informației deținute, cu acordul proprietarilor și cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;“

37. Articolul 58² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58². – În înțelesul prezentului capitol, bun cultural desemnează, după caz, bunul care face parte din:

a) tezaur sau fond;

b) tezaurul unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația statului respectiv;

c) colecțiile publice care figurează în patrimoniul și în inventarele muzeelor, arhivelor și fondurilor bibliotecilor din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene;

d) patrimoniul și inventarele cultelor religioase și al instituțiilor ecleziastice din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene.“

38. Alineatul (1) al articolului 58⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă în cadrul unei urmăriri penale, efectuate în condițiile legii, sunt descoperite indicii că un bun cultural care se găsește pe teritoriul statului român a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție notifică statul interesat, în condițiile Legii nr. 302/2004 privind cooperarea juridică internațională în materie penală.“

39. Articolul 58⁵ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58⁵. – (1) Orice stat membru al Uniunii Europene poate cere Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile Legii nr. 302/2004 privind cooperarea juridică internațională în materie penală, efectuarea de cercetări în vederea descoperirii locului unde se află, precum și a posesorului sau deținătorului unui bun cultural determinat. Cererea trebuie să cuprindă date cu privire la descrierea bunului cultural care face obiectul cererii, precum și informații cu privire la localizarea efectivă sau prezumtivă a bunului cultural.

(2) Dacă, în condițiile alin. (1), bunul cultural este descoperit, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție notifică aceasta descoperire statului membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului, iar procurorul solicită instanței competente să dispună măsuri privind transmiterea bunului cultural respectiv unei instituții specializate, în vederea conservării, în condițiile Legii nr. 302/2004.“

40. După alineatul (3) al articolului 58⁷ se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Curtea de Apel București va prezenta Comisiei Europene, o dată la trei ani, un raport privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.“

41. Alineatul (1) al articolului 58¹² se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Ministerul Culturii și Cultelor poate cere, în condițiile legii, oricărui stat, efectuarea de cercetări în vederea descoperirii locului unde se află, precum și a identificării posesorului sau deținătorului unui anume bun cultural, care a părăsit ilegal teritoriul României; cererea trebuie să cuprindă date cu privire la descrierea bunului cultural, precum și informații cu privire la localizarea prezumtivă a bunului cultural în cauză.“

42. După alineatul (1) al articolului 58¹², se introduce un nou alineat, alin. (1¹), care va avea următorul cuprins:

„(1¹) Acțiunea în restituirea bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul statului român, poate fi introdusă de Ministerul Culturii și Cultelor.“

43. După articolul 58¹², se introduc două articole noi, art. 58¹³ și 58¹⁴, care vor avea următorul cuprins:

„**Art. 58¹³.** – (1) Ministerul Culturii și Cultelor ia măsuri pentru restituirea către statul reclamant, a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul acestuia, precum și pentru efectuarea de către statul reclamant a plății despăgubirilor acordate de către instanța de judecată posesorului sau deținătorului de bună credință, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor ia măsuri pentru revenirea în țară a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul statului român, precum și pentru efectuarea de către statul român a plății despăgubirilor acordate de către instanța de judecată posesorului sau deținătorului bunului, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.

Art. 58¹⁴. – Ministerul Culturii și Cultelor are dreptul la acțiune în regres împotriva persoanei responsabile de ieșirea ilegală a bunului cultural de pe teritoriul statului român, în cazul în care bunul cultural a fost recuperat, iar statul român a fost obligat la plata unor despăgubiri posesorului sau detentorului și, după caz, instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea materială a bunului cultural.“

44. La articolul 60 alineatul (1), literele g) și h), se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) neîndeplinirea, de către autorități, a obligației care le revin potrivit prevederilor art. 21¹ alin. (2);

.....

h) înființarea și funcționarea agenților economici specializați în comercializarea bunurilor culturale mobile, fără autorizarea Ministerului Culturii și Cultelor, emisă potrivit art. 35 alin. (2);”

45. La articolul 69, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Tentativa se pedepsește.“

46. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 73. – (1)** Efectuarea de către persoanele fizice sau juridice neautorizate conform art. 46 a unor detecții sau săpături în siturile arheologice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani și confiscarea detectoarelor.

(2) Tentativa se pedepsește.“

Art. II. – În cuprinsul Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare, „direcția/direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național” și „direcția/direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București”, se vor înlocui cu „servicii publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor”.

Art. III. – Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530, din 27 octombrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.